

крива хоризонта предъ него и очъртава пжтя му. Много мисли и чувства могат да минатъ презъ ума и сърдцето ви, но за васъ сж важни само ония, които се задържатъ въ ума и въ сърдцето и можете да се ползвате отъ тѣхъ.

Тема за следния пжтъ: „Отношение между мислитѣ и чувствата“.

Като говоримъ за мислитѣ и чувствата, ние имаме предъ видъ посоката, по която тѣ се движатъ. Желанията и чувствата на човѣка сж течения, които вървятъ отъ периферията къмъ центъра, т. е. отвѣнъ-навжтре. Теченията на мисълта пжкъ сж обратни, отвжтре-навѣнъ. Следователно, чувствата и желанията представятъ вдишване въ живота, а мислитѣ — издишване. Съ други думи казано: чрезъ сърдцето си човѣкъ вдишва, а чрезъ ума — издишва. Да мислишъ, това значи, постоянно да издишвашъ; да желашъ, това значи, постоянно да вдишвашъ. Ако сърдцето и умътъ въ човѣка действуватъ правилно, процесътъ на дишането сжщо е правиленъ. Ето защо, ние препоръчваме дишането като методъ за урегулиране на мислитѣ и чувствата въ човѣка. Който не диша дълбоко, чувствата и желанията му сж слаби. Ако не издишва правилно, мисълта му е слаба. Нѣма живо сжщество въ природата, което да е лишено отъ желания. Въпрѣки това, казано е: „Не пожелай“!

Какво разбираме подъ заповѣдта „Не пожелай“? Въ християнството, подъ думитѣ „Не пожелай“ се разбира да не желашъ чуждото,